

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.057
4 novembre 2016
1'70 euros

la veu de Benicarló

CONTAMINACIÓ Les emissions del Castor

ENTREVISTA:
Pilar Villacampa

**... i EL CÒMIC,
OPINIÓ, ESPORTS,
TAFANERS...**

Climaestrat

CLIMATITZACIÓ & REFRIGERACIÓ

Avda. Maestrat, 15 Benicarló 964 46 00 77 E:mail:clima@climaestrat.com

El passeig sud de Benicarló portarà el nom de Manuel Azaña

1057

la veu de Benicarló

DES DEL 18

D'AGOST DE 1995

Un taüt anomenat Terra

Per quina raó serà que cap govern, ni europeu, ni central, ni autonòmic, es capaç de fer acomplir aquelles lleis o disposicions, en matèria mediambiental, que promulga. El cas, greu, de l'ozó, no és més que un altre clau en el taüt contaminat en el que estem convertint el nostre entorn.

Així, l'Informe sobre la Contaminació per Ozó d'Ecologistes en Acció conclou que tres quartes parts de la població i la pràctica totalitat del territori valencià han estat exposats a uns nivells d'ozó que excedeixen el recomanat per l'Organització Mundial de la Salut. La conjuntura meteorològica, el canvi climàtic, el repunt del trànsit, el frau en les emissions dels automòbils i l'aposta governamental per les energies brutes en detriment de les renovables, està entre les causes principals d'un problema que afecta de manera estructural a la salut de la ciutadania, i també als cultius i espais naturals.

L'ozó és un contaminant molt complex, que no té una font humana directa sinó que es forma en la baixa atmosfera en presència de radiació solar per la combinació d'altres contaminants denominats precursors, emesos pel trànsit rodat, les grans centrals termoelèctriques i determinades activitats industrials. Afecta durant la primavera i l'estiu, especialment a les àrees suburbanes i rurals influenciades per la contaminació urbana i industrial.

A la nostra àrea d'influència, preocupa, a més, la contaminació derivada de la planta marítima del Càstor. Tot i no estar en funcionament, les emissions que provoca estan entre les més altes del País Valencià. Un problema afegit per a esta infraestructura que encara espera una solució.

I mentrestant anem absorbint més i més contaminació mentre les administracions fan com si el problema no fos seu. Clar, fins que les més de 1800 morts anuals relacionades amb aquest problema comencen a multiplicar-se i, aleshores, segurament... serà massa tard. I és que, per ficar només un exemple ben punyent, o patètic segons es mire, tot i tenir l'índex de radiació solar més alt de la Comunitat Europea som els que menys invertim en energia solar. I ja no és que no invertim en energia solar, és que damunt el nostre govern s'inventa un impost per gravar a tots aquells que aposten per aquesta energia neta quan volen utilitzar panells solars. Segurament no serà per afavorir les elèctriques!

Tal com van les coses no ens estranya que en poc temps li fiquen l'últim clau al taüt... amb tots nosaltres dins.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La Veu de Benicarló

benicarló al dia

diario digital de benicarló

PERILL: CONTAMINACIÓ

text: REDACCIÓ

L'informe del 2016, amb els resultats del País Valencià, es preocupant, afegint a casa nostra, encara, una problemàtica més, les emissions de la planta del Castor.

L'informe elaborat per Ecologistes en Acció analitza les dades arreglades en 455 estacions oficials de mesurament d'ozó instal·lades en tot l'Estat espanyol, 63 d'elles situades al País Valencià. En el període 2014-2016, el valor objectiu legal per a la protecció de la salut s'ha incomplert en una de cada 6 estacions de control de la contaminació que mesuren ozó (77 de 455), afectant a la tercera part de les zones i aglomeracions en què es divideix el territori espanyol (41 de 125). En el període 2013-2015 van ser 46 les zones que van incomplir el valor objectiu legal, i 44 zones (de les 135 llavors vigents), en el trienni 2012-2014. Els incompliments legals es reparteixen entre les CC.AA. d'Andalusia, Aragó, Illes Balears, Castella-la Manxa, Catalunya, País Valencià, Extremadura, Comunitat de Madrid, Regió de Múrcia i País Basc, afectant a la major part de la meitat meridional d'Espanya. Aquestes deu CC.AA. segueixen per tant obligades a elaborar Planes de Millora de la Qualitat de l'Aire per a reduir la contaminació per ozó troposfèric en els seus territoris.

El quadre general del País Valencià és el d'uns elevats nivells de contaminació per ozó troposfèric que afecten a tot el territori, i l'origen del qual procedeix en gran mesura dels

òxids de nitrogen emesos pel trànsit rodat que circula per les quatre aglomeracions (València, Alacant, Castelló i Elx) i per les carreteres interurbanes. També contribueixen de forma més puntual les diverses àrees industrials, destacant la zona ceràmica de Castelló. La contaminació generada en aquests llocs s'estén per la resta del territori valencià i es transforma en ozó troposfèric, que acaba incidint negativament en les zones rurals interiors, especialment a sotavent dels grans focus emissors dels contaminants precursors de l'ozó. Com a conseqüència, tres quartes parts de la població valenciana (tota la Comunitat amb l'excepció de l'àrea metropolitana de València) respira un aire perjudicial per a la salut segons les recomanacions de l'OMS, sent 430.000 els valencians (el 9% de la població) que viuen en les tres zones que superen l'objectiu legal, Cérvol-Els Ports, Bètica-Serpis i Segura-Vinalopó, esteses sobre la quarta part del territori.

LA CONTAMINACIÓ DERIVADA DEL CÀSTOR

I, pel que fa a la nostra àrea d'influència, destaquen les ubicades a la Planta terrestre del Castor a Vinaròs i la ubicada a la plataforma marina. És precisament aquesta la més preocupant, ja que dels 18 dies màxim que indica l'Organització mundial de la Salut per estar exposats a aquest tipus de contaminació, ací se n'han enregistrat 41. L'Autorització Ambiental Integrada atorgada per la Conselleria de Medi ambient per a la instal·lació d'una Planta d'Operacions en terra per al servei del magatzem estratègic de gas natural a desenvolupar en el terme municipal de

LA CONTAMINACIÓ DERIVADA DEL CÀSTOR

**Pel que fa a la nostra àrea
d'influència, destaquen les
ubicades a la Planta terrestre
del Castor a Vinaròs i la
ubicada a la plataforma
marina.**

ve de la pàgina anterior

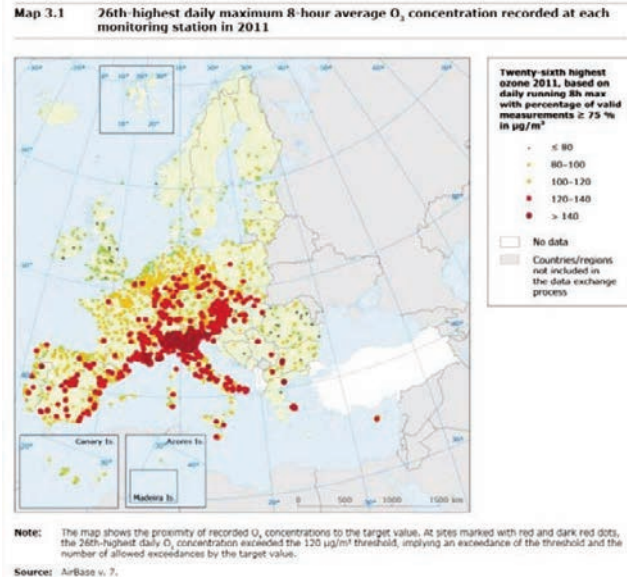
Vinaròs (Castelló), "Projecte Castor", estableix en els seus condicionants relatius al control i vigilància de les immissions, la instal·lació per part de l'empresa de dues estacions automàtiques de control de la contaminació atmosfèrica.

Fins avui, la Generalitat Valenciana no ha aprovat cap pla de millora de la qualitat de l'aire referit a les superacions dels valors objectiu d'ozó, acumulant una dècada d'incompliment de la legislació ambiental en aquesta matèria. Al febrer, Ecologistes en Acció va sol·licitar la Consellera d'Agricultura, Medi ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural l'adopció d'aquests plans en les vuit zones afectades en el període 2013-2015. En la seua resposta, la Generalitat Valenciana al·lega que "l'estratègia de reducció de l'ozó és complicada", sent potestatius els plans de millora de la qualitat de l'aire quan el que s'incompleix són valors objectius.

LES CONSECUÈNCIES PER A LA NOSTRA SALUT

La contaminació per ozó troposfèric incideix en l'aparició i agreujament de malalties de tipus respiratori, així com altres associades, com les cardiovasculars. Segons les dades actuals, a Espanya a causa de la contaminació per ozó moren de forma prematura més persones que per accidents de trànsit, si bé és cert que la mort prematura deguda a la contaminació es tradueix normalment en un escurçament de la vida en mesos o anys, una cosa molt diferent de la mort violenta i traumàtica que causen els accidents de trànsit. Els efectes adversos de l'ozó troposfèric sobre la salut tenen a veure amb el seu potent caràcter oxidant. A elevades concentracions, en el curt termini, causa irritació en els ulls, superfícies mucoses i vies respiratòries superiors, redueix la funció pulmonar, i agreuja les malalties respiratòries i cardiovasculars, amb resultat d'hospitalització o mort. En concentracions més baixes però sostingudes en el temps, afecta al desenvolupament pulmonar, augmenta la incidència i gravetat de l'asma, provoca alteracions cognitives similars a l'alzheimer i incrementa la mortalitat de persones amb malalties respiratòries i cardiovasculars cròniques, per EPOC, diabetis i infart.

La resposta a l'exposició a l'ozó pot variar molt entre individus per raons genètiques, d'edat (afecta més a les persones majors, els mecanismes de les quals, reparatius antioxidants, són menys actius), i per la presència d'afeccions respiratòries com a al·lèrgies i asma, els símptomes de la qual són exacerbats per l'ozó. L'ozó interfereix amb els processos fotosintètics i metabòlics de la planta i en línies generals, en baixar la capacitat fotosintètica, disminueix el creixement vegetal i la productivitat de la planta en forma de llavors, fruits o tubercles, que contindran, a més, menor quantitat de nutrients (sucres, grasses, etc.). Així mateix, l'ozó augmenta els processos d'envelliment en les fulles i provoca canvis en els processos i temps de germinació de les llavors o de floració i fructificació. A més, igual que en la resta d'éssers

vius als quals afecta la contaminació, el debilitament de la planta la fa més vulnerable a malalties i plagues.

LES CONCLUSIONS D'ECOLOGISTES EN ACCIÓ

La contaminació per ozó hauria d'abordar-se com un problema sanitari de primer ordre, consideren els ecologistes. L'Agència Europea de Medi ambient estima en 1.800 les morts prematures en l'Estat espanyol per l'exposició a nivells de contaminació per ozó com els registrats en tot el País Valencià, excepte València, durant 2016. Les persones més afectades són les xiquetes i xiquets, les persones majors, les dones embarassades i les persones amb malalties respiratòries i cardiovasculars cròniques. Els costos sanitaris derivats de la contaminació per ozó representen al voltant de 5.000 milions d'euros a l'any, un 0,33% del PIB espanyol, segons el Banc Mundial, sense considerar el cost dels danys provocats sobre els cultius i els ecosistemes naturals.

En aquest moment, la informació a la ciutadania per part de les administracions públiques no és ni adequada ni ajustada a la gravetat del problema. Els Plans de Millora de la Qualitat de l'Aire per a reduir la contaminació són obligatoris segons la legislació vigent. Però, en el cas de l'ozó, la Generalitat Valenciana porta anys ometent l'elaboració i aplicació d'aquests plans, resultant preceptius en totes les zones de la Comunitat excepte Alacant i Castelló, l'interior de Palància - Javalambre i la costa de Xúquer - Cabriel. Es tracta d'una negligència que està posant en perill la salut d'1,6 milions de valencians.

Les principals vies d'actuació per a reduir la contaminació de l'aire per ozó a el País Valencià són la disminució del trànsit motoritzat, la reducció de la necessitat de mobilitat i la potenciació del transport públic. És necessari a més donar facilitats al trànsit per als vianants i a la bicicleta en les ciutats. Així com l'adopció generalitzada de les millors tècniques industrials disponibles, la substitució dels dissolvents orgànics per aigua i la reducció dràstica de la generació elèctrica en centrals tèrmiques.

Lliurament dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló

text REDACCI

L'acte de lliurament dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló comptarà amb la presència de la directora general de Cultura, Carmen Amoraga, a més del president de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, el president de l'Institut d'Estudis Catalans o el director de l'Institut Ramon Llull.

Benicarló viurà aquest divendres el lliurament de la primera edició dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló, la culminació del projecte cultural més ambiciós de la ciutat que suposarà el reconeixement definitiu per a uns premis que han nascut amb vocació d'excel·lència, amb el suport incondicional de l'Ajuntament i de nombroses institucions i entitats privades.

Per tal de donar suport a aquesta posada de llarg, han confirmat l'assistència nombroses personalitats del món de la llengua i la cultura: la directora general de Cultura de la Generalitat Valenciana, Carmen Amoraga, el president de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, Ramon Ferrer, el president de l'Institut d'Estudis Catalans, Joandomènec Ros, o el director de l'Institut Ramon Llull, Manuel Forcano. A més, també hi seran presents representants d'Acció Cultural del País Valencià i d'Òmnium Cultural.

A l'acte, que estarà presidit per l'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, també hi seran els guanyadors dels premis i els jurats que han participat en aquesta primera edició, a més de representants de les institucions i entitats que des del primer moment han donat suport als Premis: Ashland Chemical, IFF,

Fundació Caixa Benicarló, la Universitat Jaume I i el Centre Integrat Públic de Formació Professional.

L'entrega dels premis s'ha pensat com un acte molt dinàmic, amb molt de protagonisme per als guanyadors i per a l'escenografia. L'acte estarà presentat per l'actor Francesc Anyó i la periodista Reyes Juan, i comptarà amb l'actuació del conjunt Free Jazz Boleros, format per músics de Benicarló. Els guanyadors seran obsequiats amb una escultura dissenyada per l'escultor basc Iñaki Ruiz de Egiño, una de les principals figures del panorama artístic internacional.

La vetlada culminarà amb un sopar literari al magnífic edifici del Magatzem de la Mar, elaborat i servit pels alumnes de cuina i hostaleria del Centre Integrat Públic de Formació Professional.

Benicarló desmantella el monòlit de la 'IV División de Navarra'

text i foto REDACCI

S'han iniciat els treballs per al trasllat del monòlit ubicat en la rotonda del final del carrer de Vinaròs commemoratiu de l'entrada a Benicarló de la denominada 'IV División de Navarra'. El monòlit es traslladarà al Museu d'Història Militar de Castelló.

Han començat els treballs per al desmantellament i trasllat del monòlit situat en la rotonda del final del carrer de Vinaròs, instal·lat per a commemorar l'ocupació de la ciutat per part de les tropes del General Franco el 15 d'abril de 1938.

El monòlit, d'1,70 metres d'amplària, 4 metres d'alçada i 15 tones de pes, es traslladarà al Museu d'Història Militar de Castelló, pertanyent a l'associació Aula Militar Bermúdez de Castro.

El desmantellament del monòlit és fruit de l'aplicació de l'article 15 de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, relatiu a Símbols i monuments públics, que estableix que «les administracions públiques, en l'exercici de les seues competències, prendran les mesures oportunes per a la retirada d'escuts, insígnies, plaques i altres objectes o mencions commemoratives d'exaltació, personal o col·lectiva, de la sublevació militar, de la Guerra Civil i de la repressió de la dictadura...».

El passeig sud de Benicarló portarà el nom de Manuel Azaña

text REDACCI

El Ple ha aprovat la proposta de denominació del passeig sud de Benicarló com a passeig de Manuel Azaña, darrer president de la República Espanyola i autor de l'obra 'La velada en Benicarló'. L'Ajuntament està estudiant l'organització d'unes jornades al voltant de la figura d'Azaña en col·laboració amb l'Ajuntament d'Alcalá de Henares.

L'últim president de la II República Espanyola i reconegut periodista i escriptor, Manuel Azaña, donarà nom al nou vial que transcorre entre la platja del Morrongo i la platja del Gurugú, segons ha aprovat la sessió plenària ordinària de l'Ajuntament de Benicarló corresponent al mes d'octubre. La proposta ha sortit endavant amb els vots a favor de l'equip de govern (PSPV-PSOE i la coalició Compromís-ERPv), els vots en contra del PP i l'abstenció de Ciudadanos.

Manuel Azaña (Alcalá de Henares, 1880-Montauban, 1940) va ser un dels polítics i oradors més importants en la política espanyola del segle XX, a més d'un notable periodista i escriptor i va ser guardonat amb el Premi Nacional de Literatura el 1926 per la biografia 'La vida de Juan Valera'. La seua obra més coneguda és el diàleg 'La velada en Benicarló', a través de la qual reflexiona sobre la realitat política espanyola dels anys 30, mentre s'allotjava al Parador de Benicarló. Els seus diaris, a més, són un dels documents més

importants per al coneixement del moment històric en què va viure. El polític i escriptor ja va comptar amb un carrer a Benicarló entre el 1985 i el 1989 (l'actual carrer de Càlig).

L'alcaldessa de Benicarló, Xaro Miralles, ha destacat que «és de justícia que la nostra ciutat dedique un carrer a aquest il·lustre personatge» i ha anunciat que l'Ajuntament està estudiant l'organització d'unes jornades al voltant de la figura d'Azaña en col·laboració amb l'Ajuntament d'Alcalá de Henares, ciutat natal del polític i escriptor.

TORNA RAIMON

text XAVIER APARICI

Confesso que vaig anar al concert de Raimon amb certs prejudicis. Havia sentit de cert malhumor entre artistes del País Valencià perquè la Generalitat li havia organitzat/subvencionat una gira al mític cantautor xatívi després que fera anys i panys que no xafava els escenaris d'aquesta terra que tant ha mirat. És ben cert que no se l'ha vist en actes rivindicatius ni tampoc moure's gens per la guerra de guerrilles en què han intervingut anant per instituts i associacions gent com ara Xavi Sarrià o Pau Alabajos. A més, també m'havien explicat que el divisme se n'ha apoderat de la seua persona i no concedia entrevistes als mitjans de comunicació locals.

Al pati de butaques una mitjana d'edat al voltant dels cinquanta anys. Potser exagero i em quedo curt. Un públic que sabia què anava a vore i que, ben segur, no era la primera vegada que tenia ocasió d'escoltar en directe aquest mite de la nova (nova?) cançó. L'alcaldeessa, diverses regidores i regidors de l'equip de govern, Maria Jovaní, l'exalcalde Escuder i son fill el president de la comissió de festes, l'alcalde republicà d'Alcanar i, és cert, molt pocs forasters.

A les deu i mitja, puntuals, van fer la seua aparició a l'escenari del nostre auditori quatre músics ben vestits de negre i Raimon amb la seua guitarra i la seua camisa roja. Feia encara només uns mesos que l'havia vist a Alcanar i també sabia què voria.

L'espectacle no va decebre. Les mateixes cançons de sempre que ens arriben a l'ànima. I el sentiríem vint, trenta, mil

vegades i vint, trenta i mil vegades ens arribarien a l'ànima. Amb Raimon ens vam tornar a emocionar. El seu doll de veu (sense beure ni una gota d'aigua en l'hora i mitja de l'espectacle), la bellesa i el missatge de les seues composicions i el virtuosisme dels seus músics van aconseguir que ja a la primera nota m'oblidara dels meus prejudicis inicials. Espriu, Roís de Corella, Ausiàs March, Jordi de Sant Jordi, Bernat Metge i, per descomptat, Raimon mateix van estar presents a la sala en forma de bellíssimes cançons. Vam vore Raimon passejant per la seua Xàtiva natal i també acompanyat d'Estellés i March pel carrer la Pau de València, vam sentir aquella versió tan valenciana de la Internacional que parlava d'una cuchara i un tenedor, vam riure amb els pastissos de carn d'home que es van menjar a París uns amics de Metge i, per descomptat, ens va pegar el vent a la cara mentre els més agosarats (mira que som un públic desagraït el benicarlando) cantaven.

Vaig presenciar un espectacle al qual, com he dit, no me'n cansaria d'anar. Tot i que va fer el mateix de sempre, ho va fer tan bé...

TREMOLEN LES PENSIONS

text REDACCI

Els números de la Seguretat Social fa anys que estan tenyits de vermell, però aquest 2016 es va emportar el palmell. Es registrarà un dèficit rècord de gairebé 19.000 milions d'euros i la previsió és que en el 2017 el Fondo de Reserva s'esgotarà. La pèrdua de tres milions i mig d'afiliats entre el 2007 i el 2013, la devaluació salarial i la precarietat en l'ocupació han provocat que, des del 2012, els ingressos per cotitzacions socials ja no cobreixen els pagaments en pensions. I a Castelló la situació no és molt més pròspera.

La província te ara mateix amb 127.281 persones que perceben una pensió contributiva, un 10% més que en el 2008, quan el nombre se situava en 115.608. El negatiu és que aquest increment d'11.673 pensionistes contrasta amb una evolució negativa del nombre d'ocupats. Fa vuit anys, just a l'inici de la crisi econòmica, la xifra d'afiliats a la Seguretat Social aconseguia a la província una mitjana de 245.958 persones. Avui, i malgrat la recuperació que està experimentant l'ocupació en els dos últims anys, el saldo de cotitzadors ha baixat en el total d'aquest període en 35.740, fins a sumar les 210.218 persones. O dit d'una manera més

clara: mentre el nombre de pensionistes ha augmentat en aquest període un 10%, el percentatge de treballadors ha minvat un 17%. Cada vegada hi ha més pensionistes i cada vegada la quantia de la paga mitjana mensual és més alta. En el 2008, la prestació a Castelló se situava en 622,42 euros de mitjana (inclou les cinc que integren el sistema de la Seguretat Social: jubilació, incapacitat permanent, viduïtat, orfandat i favor de familiars). En l'actualitat, aquesta quantia aconseguix els 802,56 euros, amb un increment de gairebé el 30%.

La pensió mitjana és cada vegada més alta, però aquest increment res té a veure amb la revaloració anual que aplica el Govern, ja que en els últims anys la revisió a l'alça ha estat mínima. L'explicació cal buscar-la que els nous jubilats que estan accedint al sistema ho fan amb majors cotitzacions en la seua vida laboral. Així, la mitjana de les pensions de jubilació, que constitueixen més del 62% del total de prestacions contributives que hi ha a Castelló, ha passat en aquest temps d'una mitjana de 684,68 euros a 898,32. El resultat? Un major desemborsament per a les arques públiques. Un exemple. En el 2015, la Seguretat Social va gastar 1.280 milions d'euros a abonar la paga mensual a les persones que a la província reben una pensió contributiva. En el 2008 la quantia no arribava als 1.000 milions d'euros.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Com me n'alegro dels dies gloriosos amb què ens obsequia de tant en tant el seu col·laborador Josep San Abdón. Quant de seny, que ben explicat i quantes coses que sap. Ens ha fet una reflexió sobre el premi Nobel de literatura que enguany li ha estat concedit a Bob Dylan i que tanta tinta ha fet córrer de si sí, de si no o de a quin sant. També ens comenta l'enèsima decisió del Tribunal Constitucional sobre coses que afecten Catalunya. En aquest cas, el clàssic tema dels bous. Si vosté vol, demà mateix pot iniciar els tràmits per organitzar una corrida de bous (no m'agrada això de les corregudes o les curses) a la Monumental de Barcelona i se li donaran tots els permisos necessaris per part de l'Administració (central). Hi està posat San Abdón, sap que Pere Balañá fill (noranta i tants anys) estaria encantat de programar un sensacional i reñido mano a mano entre José Tomás i Enrique Ponce (no es poden vore entre ells) i demostrar que la plaça s'ompliria de gom a gom, però els descendents de la nissaga Balañá tenen més negoci a la ciutat comtal i no els ve de gust que els facen cap boicot ni als cinemes ni als teatres que posseeixen. Els temps de bous a Barcelona amb corrides dijous i diumenges des del dia de Pasqua fins la Mercè s'han acabat, a Chamaco ja no el duren mai més a hombros per la Gran Via, ni Serafín Marín es posarà una barretina ridícula per fer el paseillo. Té raó el seu col·laborador que això dels bous són una cosa d'altres temps..., com jo mateix.

El tema de la setmana el dediquen a l'homenatge que es va retre al passeig del Gurugú (ara Manuel Azaña) als dos benicarlandos que van morir en camps de concentració nazis. Pobres homes. Pobra gent. Que menys que recordar-los al seu poble. I, com sempre, la nota fàcil i grollera la van donar els de sempre que no es van voler posar a una fotografia on apareixia una bandera de la república. Això és de tindre poca personalitat. Trobo jo. Un amic que tinc em va dir que si en comptes de la tricolor haguera estat una bandera amb l'àguila imperial hi haguera hagut galtades per sortir a primera fila. No m'ho crec això tampoc. Per cert, i sense voluntat de posar més llenya a cap foc. Em sembla un oxímoron reprobable un escut de Benicarló amb un llacet amb la bandera republicana i una corona a sobre, de l'escut vull dir. Per un dia hagueren pogut estalviar-se el motiu monàrquic, que segurament no haguera passat res.

Llijo els tafaners. Tenen una bicoca amb les xarxes socials. No els cal passejar-se pel poble ni parar l'orella a cap banda per assebeitar-se'n de tots els catxulls que hi ha a Benicarló. Tot açò del feis i del tuiter és un perill. Sí, senyora Garcia, un perill. En primer lloc caldria que hom passara un examen d'ortografia mínim per tal de poder accedir-hi. El nivell d'alguns il·lustres usuaris benicarlandos és de llàstima, de

vergonya, de, de, de... puta pena. Després, seria també necessari un test psicotècnic, com aquells que et fan per renovar-te el carnet de conduir. No pot ser que la gent es baralle davant de tots, com si estigueren al mig d'una plaça o damunt d'un ring. Fa lleig això, és de mal gust. És de persones (anava a posar d'homes en el més noble sentit de la paraula) enfrontar-se civilitzadament cara a cara i mirant els ulls del contrincant. Totes aqueixes baralles de pati d'escola a la vista de tothom (i totdon) em semblen això, de xiquets d'escola. Una miqueta més d'esme. Si li he de dir alguna cosa a algú, el crido, si pot ser sense ningú davant i com a persones tractem de deixar els nostres punts de vista clars i no fem riure a mig poble. Ara que... hi hauria qui no faria d'altre i s'hauria de passar el dia de brega en brega.

Acabo amb la contraportada. Em sembla una vergonya que la coral del poble haja de celebrar el seu concert de santa Cecília en unes instal·lacions que no són del poble.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Una foto inoportuna

Com ens agrada fer i refer. No res, que volem sortir al mapa. Al mapa... quin mapa? El de Dora l'exploradora? Amb la marxa que portem, a mesura que aneu llegint ho entendreu, voreu quina manera particular tenim al poble d'emprendre obres que després, i a les proves ens remetem, no serveixen de res. Bé, sí, perquè algú es penge una medalla. Comencem pel principi: l'exposició de l'Amical, important per tot el que representa, a l'edifici Gòtic, o antic Ajuntament, apareixia tancada i barrada... sense horari quan vam fer aquesta foto una mica fosca, ja a la vesprada. La imatge és indicativa de dos coses: una, que no havia obert ningú i, dos, que tampoc s'havia preocupat ningú d'indicar-ne un horari. Mes que siga amb boli! Aquesta és la manera de fer cultura del nostre regidor...

estrellat? Siguem seriosos i, si fem alguna cosa, fem-ho una mica bé. Només una mica. Si no podem arribar a tots els llocs, on arribem almenys quedem correctament. Aquesta exposició depenia del nostre Ajuntament i tenia prou força per no fer-los aquest lleig! Estem per demanar a la gent de La Veu, encarregada de repartir panissoles, que comence a preparar-li'n una. I és que segur que al final d'aquestes pàgines haurà fet mèrits suficients per endur-se-la. Ja veureu, ja!

Exposicions fantasma

Va, i per mèrits, què podríem dir-ne, de l'altra exposició, la de fotografies del port, que havia de veure's al "museu arqueològic" (que també, també en podríem parlar del "museu"), per part del Centre d'Estudis del Maestrat? Doncs, més del mateix. Hi hem anat tots els dies que, segons indicava el fullet informatiu, havia d'estar oberta, a les hores indicades, i allò estava més que tancat i barrat. Dels quatre dies que s'indicaven, ni un de sol l'hem trobada oberta! Ni un! Per a més fotesa, vam anar a preguntar a la Casa Gran i ens vam dir que allò ho feia una entitat privada i, per tant, ells no en sabien res. Apa, no volíem

caldo, dos tasses! Ací, programem, ho imprimim als fullets informatius i ja ho has vist prou. Una altra al morros. A vore, ¿que els que programen aquests esdeveniments es pensen que no tenim altra cosa que anar passejant-nos de lloc en lloc, d'hora en hora, a vore si algú es digna a obrir-nos la porta... per equivocació? Al final, entre uns i altres... la casa per agranar! Enteneu el per què, de la panissola que demanàvem dalt.

Benicarló. Una odissea cultural.

I no deixem açò de la cultura, que anem embalats. Ara resulta que també ens volen convertir en una mena de capital cultural... de la contornada. Diu el regidor del ram que "ens trobem en un moments històric per a la cultura a Benicarló". Certament, vist el de dalt, sí que estem en una cruïlla important... o deixem de fer les coses com ara o acabarem sent la riota de la contornada que volem conquerir. A vore, per molt que ensenyem, acaronem i li vulguem donar forma amb gesticulació de mans inclosa com fa el regidor, el model de guardó, a l'estil monòlit de la pel·li *2001 Una odissea espacial*, només donarà per trencar-nos el cap, com

ve de la p gina anterior

feien els "goril·les" a la cinta de Kubrick. A no ser que tot siga una al·legoria de l'evolució o del desconegut... que ens espera. Li ho haurem de preguntar a ell... o a Kubrick.

Benicarló, anem sobrats.

I ja que estem amb la cultura i, per extensió els esports de la ciutat, algú hauria de fer alguna cosa al respecte de la quantitat d'esforços i possibilitats que deixem perdre els benicarlandos. Ho diem perquè la història es repeteix. Mireu si devem anar sobrats que exportem excedents culturals i esportius. Els més vells recordem que fa molts anys Benicarló era la seu d'un original festival de cine de comèdia... que ara el fan a Peníscola. Després Pichi Alonso va encetar a Benicarló un campus d'estiu de futbol per a xiquets... que ara el fan a Peníscola. Ja no fa tant el primer equip de futbol sala de Benicarló, després d'unes temporades exitoses, es va estampar el nom de la ciutat en el mar a la samarreta... i ara entrena a Peníscola. Avui mateix l'equip senior B del Club de Bàsquet Benicarló s'ha quedat quasi sense jugadors benicarlandos... i ara entrena a Peníscola. De qui és responsabilitat tot això?

Els americans no celebren falles

Una altre camí els nostres xiquets han corregut fent el ridícul per carrer, replegant ous que els tiraven i molestant el veïnat amb brams incomprensibles que han après a la tele. Volem dir que han celebrat Halloween, ara ja sense remei. Està clar que contra el progrés és difícil lluitar, però de copiar valors xorra, consumistes i poques lligues que van minant les nostres tradicions... tal volta n'estem fent un gra massa. El centre del poble decorat amb bales de palla, taüts de fira, teranyines de pega i sang, molta sang, per voler-nos assemblejar una mica més als americans de les pel·lícules. En fi, de vegades, això creiem nosaltres, més ens valdria mirar-nos en les nostres tradicions i fer perquè continuen, inventant, si voleu, el que siga. Com deia un dels nostres tafaners, «em pensava si no era una

fira medieval o unes menjadores de matxos i burros». De tota manera, com molt bé deia un altre, tal volta, com el poble ja està normalment més mort que viu, "ja fa prou por" i no li calia aquesta ambientació. I com a demostració que no calia mireu la imatge de la casa agafada per a tal menester. Si fins i tot ja no li deu quedar ni sostre? Quina por... de veritat, el que tenim!

Halloween a la xarxa

I per a por, la que fa la picabaralla que s'ha muntat entre el nostre exalcalde Marcelino i Enoc Altabàs. Surt el senyor de los senyores i amolla la seua piulada dient (literal) «*Que vaya tranquilo el aspirante a medio concejal (El Segundo cultureta..., que vaya cantando..., que ya le explicaré la historia de Benicarló!*»». Està clar que quins dos s'han ajuntat per a dir animalades però hi ha qui té una mica d'estil i qui no té ni idea d'història. De la seua història. Quines ganes d'embrutar el nom de Benicarló i la història dels seus personatges. La mala llet i el poc seny sempre van de la mà.

Que se vullan

Diuen els podemites (mireu la imatge): "*Tenemos la generación más preparada y vamos a hacer políticas para q no se vullan o vuelvan. El futuro depende de ellos*". Si fem cas del que surt a la frase, hem de deduir que sí, que preparats ho estan molt. No sabem si tornen o se'n van, ja s'ho faran, però això sí, sabem que allí on vagen l'ortografia no els acompanya.

I un dia, xiquets, *no* ja no va voler dir *no*...

I per tancar els tafaners de la setmana, enclavarem el nas en allò que més ens agrada, els assumptes del partits polítics locals. I com continua cuejant el tema, ara sí, de la investidura de Don Mariano, avalada pels socialistes del NO... és abstenció, doncs ens han agradat algunes piulades del militants del PS?O?E indicant que, fins i tot, li pagarien la gasolina a Pedro Sánchez perquè vingués a Benicarló. Diuen que ací el necessiten. Resulta que també hi ha ací díscols, com ja els han batejat als contraris a la proclamació de Mariano com a cap del govern espanyol. No volem furgar en la ferida que ells mateixos s'han fet, però per molt que vulguen diluir la cagada... la pudor no se la poden llevar de damunt. Sí, senyors, una cagada és una cagada... i la merda fa pudor!

Balades tristes

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Carson McCullers,
La balada del cafè trist i altres relats
 Barcelona, L'Altra Editorial, 2016
 Traducció de Yannick Garcia

Sembla que L'Altra Editorial vol traduir en català les principals obres de la narradora nord-americana Carson McCullers (1917-1967), i aquest volum de relats n'és la primera mostra. McCullers va aparèixer de manera esclatant i precoç amb *El cor és un caçador solitari* (1940), i la seua consistència es confirmà amb novel·les com *Reflexos en un ull daurat* (1941). Pocs títols més es poden afegir a la seua trajectòria, truncada per la malaltia, l'alcoholisme i una mort prematura. Però són prou perquè siga tinguda com una de les veus amb més personalitat pròpia de la narrativa dels EUA del segle XX.

La balada del cafè trist és un títol encertadíssim, que podria titular perfectament aquesta ressenya, ja que té el punt de melancolia que impregna bona part dels relats, i en certa manera el conjunt de l'obra de l'autora. El relat que dona aquest magnífic títol és el més llarg del recull, i pertany al gènere del que en certs moments s'ha anomenat nouvelle o novel·la curta: massa llarg per a considerar-se només un conte, però no arriba a la complexitat d'una novel·la. Però això són consideracions taxonòmiques sense importància. En un ambient molt ben dibuixat del sud nord-americà, un petit poble sense horitzons, s'hi narra la història de la senyoreta Amelia, un personatge ben peculiar, inoblidable, i la seua relació estranya amb un suposat cosí que es presenta un dia al poble. Amelia, una dona enorme, ossuda i amb trets masculins, acull el geperut cosí Lymon a casa seua, i temps després obren el cafè que dona títol a la història, l'única alegria en aquella població. Fins que un dia arriba un expresidiari que havia estat casat durant deu dies amb la senyoreta Amelia.

Les relacions entre els personatges d'aquest triangle són difícils d'explicar ni de raonar, i l'autora no ho fa, com si donara per fet que pertanyen a l'inextricable món dels sentiments humans. Per què s'ajunten, per què s'enfronten, per què s'estimen i s'odien. El que sí destil·la aquesta narració, que funciona com una peça d'orfebreria en què tot és mostrat i res dit, és una profunda sensació

de solitud, especialment colpidora en el cas d'Amelia.

I aquesta solitud és ben bé el que domina la resta de relats del llibre. Solitud, desengany, desesperança. A "Wunderkind" una nena que viu sota la pressió de ser una gran pianista descobreix que no podrà ser-ho. L'home sense família del conte "El passavolant" s'enfronta un dia, de sobte, a la recança d'una vida estable que no té. "Un dilema domèstic", amb un títol volgutament anodí, amaga el profund drama d'un marit que ha de cuidar pràcticament sol el fill mentre la seua dona davalla cap a l'alcoholisme.

Es tracta d'un retaule de personatges tendres enfrontats a situacions cruels. Situacions sovint senzilles (excepte en el primer i més llarg relat, on tot és més complex) que retraten la tragèdia quotidiana, el patiment pròxim de l'ésser humà. Tot escrit amb un estil molt acurat, transparent, que transmet moltes més coses, molts més sentiments, de les que realment diu.

XERRADES INFORMATIVES PER A PARES, MARES I ALUMNES DEL CEIP MARQUÉS

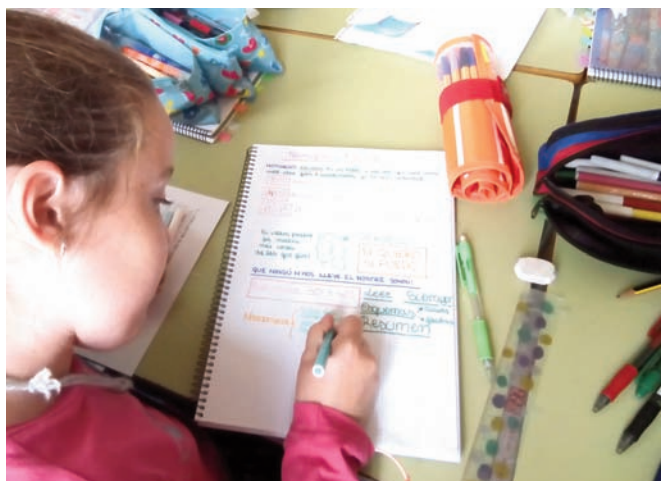
text CEIPMB

Enguany com a novetat, la nostra orientadora del SPE (Servei Psicopedagògic Escolar) Ana Mª Blanes, i els mestres especialistes d'Audició i Llenguatge Ana Chavarrías i Ivan Miralles, estan duent a terme una sèrie d'activitats informatives i formatives molt interessants tan de cara als pares com de cara als alumnes.

En relació als alumnes, l'orientadora ha realitzat xerrades als alumnes de 5è i 6è de Primària (els dies 19, 21 i 26 d'octubre) sobre "Tècniques d'estudi". En primer lloc els va passar un qüestionari d'autovaloració per a que cadascú analitzara si sap estudiar, què fa bé i què fa mal o no fa. Després els va explicar què han de fer per a millorar els seus hàbits d'estudi, la seva concentració, i el seu rendiment en l'estudi. Així com quines són les estratègies més útils per a millorar en la memorització i la comprensió. (com els "trucos" per a memoritzar, fer esquemes o mapes de conceptes, lectura ràpida i re-lectura del que s'ha d'estudiar, etc)

En relació als pares i mares, el passat dimarts 25 d'octubre a les 9:15 h, els logopedes del centre, van fer una xerrada-presentació per als pares i mares dels més menuts, d'Infantil 3 anys, sobre: " Estimulació del llenguatge oral " i quines pautes han de seguir els pares i mares per a ajudar a desenvolupar el llenguatge oral dels seus fills/es. Al final es va repartir un full resum als vora trenta assistents.

Tenim més xerrades previstes que vos contarem en properes ocasions. Si voleu més informació, visiteu la nostra web.

La novena edició dels Premis al Comerç Local ja té guanyadors

text REDACCI

Els Premis al Comerç han donat com a guanyadors dos establiments i una empresa de serveis de Benicarló: La Llanera, Zapateria Mayba i Apartaments Els Romers. L'entrega de premis, el proper diumenge 6 de novembre, s'emmarcarà en la Setmana del Comerç Local.

Els Premis al Comerç 2016 que cada any entrega la Regidoria de Comerç han volgut reconèixer una vegada més l'esforç de les empreses i establiments de Benicarló per millorar el servei que ofereixen als consumidors i clients. Els premis reconeixen aquest esforç i animen el sector comercial de la ciutat a continuar treballant en la bona direcció.

Pel que fa a la categoria d'Innovació, Renovació i Imatge Comercials, el premi el comparteixen dos noms: Zapateria Mayba, per la renovació de la seua imatge comercial aconseguida amb remodelació de la botiga aquest any 2016; i Apartaments Els Romers, per la seua aposta en innovació comercial a través de la creació d'una pàgina web que inclou tota la informació del negoci, equipaments, fotografies de les habitacions, etc. A més, el web

també ofereix la possibilitat de fer reserves en línia i de recollir l'opinió dels clients.

En la categoria de Trajectòria Empresarial ha resultat guanyador l'establiment comercial La Llanera, una empresa fundada el 1926 pel besavi de l'actual propietari, Felipe Monfort Pruñonosa. Aquesta és la quarta generació que està al capdavant d'aquesta botiga singular i emblemàtica de Benicarló, que ha sabut conservar i preservar el disseny de la botiga original i tota la seua essència que la fa única en el seu gènere, tant a Benicarló com per a la resta de la comarca.

El Premi a la Solidaritat i a la Responsabilitat Social Empresarial i el Premi a la Qualitat Comercial han quedat deserts per no haver-se presentat cap candidatura.

L'entrega de les distincions a tots els guanyadors es durà a terme aquest diumenge 6 de novembre en un acte que s'emmarca en els actes programats amb motiu de la IX Setmana del Comerç Local, que tindrà lloc del 6 al 13 de novembre.

El CB Benicarló va aconseguir guanyar l'Onda després d'una pròrroga, 93-88

text i foto VICENT FERRER

Segon triomf de l'equip sènior masculí autonòmic del Club Bàsquet Benicarló, primer de la temporada a casa, en imposar-se al Cenemar Onda en la pròrroga per 93-88, després d'un igualat i emocionant partit. Una victòria que serveix per a eixir de la zona mitjà baixa de la classificació i, sobretot, per a poder recuperar la confiança després de dos derrotes consecutives. No obstant açò, tot i guanyar, l'equip ha de seguir treballant i millorant en molts aspectes del joc.

El partit va començar amb bones sensacions per al Benicarló, anotant amb facilitat en un partit que prompte es va veure que aniria a molts punts per la capacitat anotadora dels dos equips i perquè els sistemes defensius no van acabar de funcionar com desitjaven els entrenadors. L'Onda, un rival conegut pel seu encert en el tir exterior, fins i tot es va veure per davant en l'electrònic, mai es va enfonsar malgrat arribar a estar set punts a baix en el primer quart i va anar recuperant diferències a força de triples.

Sempre que el Benicarló prenia un lleuger avantatge en el marcador, el rival responia a força de triples. Setze va anotar l'equip d'Onda, destacant els set amb 47 punts del seu màxim anotador, Ten, i els sis de Ballester, autor de 20 punts.

Es va mantenir la igualtat en el partit fins al tercer quart, quan el Benicarló se'n va anar per deu punts aprofitant els errors dels visitants. No obstant açò, l'Onda va remuntar en l'últim quart, per a forçar la pròrroga amb un triple mancant set segons.

En el temps extra, molta anotació per part dels dos equips, amb un parell de jugades decisives: un triple de David Miakanda per al Benicarló que entra amb sort i un altre de l'Onda que se'n surt de dins. Al final, els tirs lliures de Fran

Caldés i Sergio Laso i una cistella de Luis Salvador van acabar donant el triomf a l'equip cadufero.

Per part del Benicarló van jugar: Byron Richards (17), Sergio Laso (19), Luis Salvador (23), David Miakanda (13), Rubén Beltrán (2); cinc inicial; Fran Caldés (2), Kelvin Osayamwen (6), Ernest Ngome (6), Aitor Martínez (2), Pau París (2), Juanjo Monforte (1).

D'altra banda, el junior masculí preferent va perdre a casa en un altre partit ajustat per 74-66 contra el Nou Basket Paterna.

Futbol Sala Comarca: Juan Carlos va marcar amb la Selecció Espanyola

text i foto BENICARLOALDIA

La Selecció Espanyola de futbol Sala va disputar dos partits amistosos, el dilluns i el dimarts a Llemotges (França), contra la selecció gal·la, venent tots dos per 1-0 i 2-0, i disposant de minuts el jugador del Peníscola RehabMedic, Juan Carlos, que, a més de debutar amb el combinat espanyol, va marcar el segon gol durant el partit del dimarts, sentenciant el partit davant els francesos. Un gol que, per al màxim goleador de la LNFS de la passada temporada, guardarà com un dels seus grans records.

El jugador es reintegrarà avui dijous a la disciplina del club, amb poc temps per al partit que disputarà el seu equip aquest dissabte a les sis de la vesprada, a la pista del Jumilla, actual cuer de la classificació, i que tindrà com a col·legiats a Pérez Alvarez i Sánchez Chamorro, del col·legi castellà-ileonès.

D'altra banda benicarloadia.com ha pogut saber que l'equip peníscola va realitzar una oferta al Gran Canària, per a

disputar el partit de Copa del Rei en la Ciutat a la Mar, ja que aqueix mateixa setmana l'equip canari deurà visitar la pista peníscolana. Se'ls va proposar jugar a Peníscola l'eliminàtoria i, a canvi, l'entitat que presideix Juan Vizcarro es faria càrrec de l'hotel i manteniment de la plantilla gran canària, oferta que es va rebutjar des de les illes.

PRIMER CONTROL PROVINCIAL A CASTELLÓ I BENICARLÓ

text CNB

Dissabte 29 d'Octubre, a la piscina municipal de Castelló i Diumenge 30 d'Octubre, a la piscina municipal de Benicarló, va tindre lloc el primer control provincial de la temporada 2016-2017.

A la primera sessió a Castelló, l'equip va estar dirigit per Alberto Añó, que també va competir en eixa sessió, i a la segona, ja a Benicarló, va ser dirigit per Lucia Vicente.

L'equip va estar format per 19 nedadors: Alberto Añó, Dídac Saura, David Curto, Raul Carbó, Aitor Gil, David García, Oscar García, Clàudia Barrachina, Ester Segura, Gemma

Rillo, Júlia Barrachina, Maria García, Blanca Pérez, Miguel Piñana, Carlos Fuente, Sergi Saura, Marina Llorach, Marina Segura i Laura Jiménez.

Els resultats, tenint present que era el primer contacte amb la competició regular, varen ser prou bons, en conjunt.

L'equip, en la segona sessió, disputada a casa, va comptar amb el suport, a les grades, d'un grup d'aficionats, entre els quals estava el regidor d'esports de l'ajuntament de Benicarló, Carlos Flós.

A destacar la presència, dintre de l'equip, d'alguns il·lustres veterans, Miguel Piñana, Carlos Fuente i Alberto Añó, que comencen la preparació per a reforçar el grup de cara a la propera copa autonòmica de clubs de divisió d'honor (màxima categoria autonòmica de la natació), que es disputarà a finals de novembre.

Com a millors resultats de la jornada, cal esmentar les nombroses victòries benicarlandes: Gemma Rillo, als 50 lliures; Maria García, als 100 papallona; Júlia Barrachina, als 100 esquena; Clàudia Barrachina, als 100 estils; Miguel Piñana, als 50 esquena; Dídac Saura, als 100 lliures i Carlos Fuente, als 100 braça.

Destacar també els bons registres de Dídac Saura als 100 papallona, amb 1.02.68 M i de Júlia Barrachina, als 400 lliures, amb 4.46.38 M.

PRIMERA JORNADA DE LA LLIGA PROMESSES, CATEGORIA ALEVÍ, A BENICARLÓ

Dissabte 29 d'Octubre, els alevins del CNB començaren la temporada a casa, a la piscina municipal de Benicarló.

L'equip aleví, va estar dirigit per Lucia Vicente i va estar format per 11 entusiastes nedadors: Dylan Villanueva, Noemí Verge, Laia García, Maria Verge, Alejandra Andrea Oroian, Sara Veà, Sara Troncho, Eva Valdearcos, Laura Verge, Clara Salvador i Marta Cheto.

Tot i que no s'aconseguien grans marques, donat que era la primera competició de la temporada, l'actuació dels benicarlandos es pot considerar bona.

PRIMERA VICTÒRIA A DOMICILI

text VICENT T. PERIS

Lo papa, que és una persona molt coneguda de tot allò relacionat amb la nostra cultura valenciana, em contava que quan ell era més jove, el diumenges pel matí a una plaça de València anomenada “El parterre”, actuava el grup de danses “de Moncà”, segons que s’anomenaven els mateixos components del grup. Des de que ho va sentir, lo papa va agafar la costum d’anomenar “Moncà” al famós poble dels voltants de València, i Moncada al que fa societat amb Reixac i que pertany a una altra regió espanyola, que diu ell. Així és que va arribar dilluns passat, i el papa va vore que jugàvem contra un equip anomenat Huracán, i ràpidament es va posar a buscar-lo per l’internet. I el va trobar. I tant que el va trobar. Ni més ni menys que el Huracán Football Club, de la bonica ciutat de Montevideo, al barri Paso de la Arena. Se suposava que jugàvem contra un equip de la preferent valenciana, però ell deia que només en va trobar aquest, i que d’Huracán de Moncà no en va trobar cap. Al final, buscant i buscant els dos, vam descobrir que hi havia un Huracán a la ciutat de l’Horta, però que no jugava els seus partits allà. Buscant i més buscant, vam descobrir que jugava a un poble que es diu Loriguilla i que està una mica més avall. Es veu que això de l’Huracán és una cosa una mica estranya, que va nàixer fa sis anys i va començar a la segona divisió B ocupant el lloc d’un altre equip. Va estar apunt d’aconseguir l’ascens a la segona divisió per dues temporades consecutives, fins que va començar a deixar de pagar els àrbitres, i la federació espanyola el va sancionar. A més a més, ha estat buscant un lloc on jugar fins que ha fet cap a Loriguilla, ja que amb la ciutat de Moncà va tindre seriosos problemes amb el seu ajuntament.

O siga, i resumint, podríem dir que aquest equip ha estat un huracà de sortida i un altre de tornada, perquè de la mateixa manera que va militar a la segona divisió B, ara es troba a la regional preferent, perdent dues categories d’una tacada.

Al final, vam decidir no anar a aquest poble perquè els dissabtes per la tarde lo papa tenia coses que fer i jo volia estudiar una mica perquè el dilluns tenia tot el dia ocupat. Sí, havia de celebrar el jalogüin. Els meus amics em van convèncer i, disfressats amb un cap de carabassa i una vesta de color negre, ens vam llançar als carrers del poble a tocar els timbres de les cases. El més jove del grup ens va dir quina era la frase típica que havíem de dir a la gent que ens obria la porta i que ompliríem varies bosses de caramels. Així va ser. Lo balanç final de la nit va ser el següent: vam picar a vint portes, a deu no ens van fer ni cas, a quatre vam ser rebuts a povalades d’aigua, a tres em van tancar la porta als morros amb un “no et fa vergonya tan gran i fent lo ridícul d’esta manera?”, a dues cases ens va tocar sortir per cames perquè van sortir els seus propietaris tot esgrimint sengles graneres amb serioses intencions de fer-les miquetes a la meua esquena, i a una em van confondre amb un d’eixos pallassos que atemoreixen la gent als Estats Units i que es veu que ara s’han posat de moda ací, i van trucar a la Guàrdia Civil mentre em distreien i els meus amics van picar sola sibil·linament. Total, que vaig acabar la nit a la caserna de la Guàrdia Civil fins que a les vuit del matí es van convèncer de la meua innocència i em van deixar anar. Per sort encara era molt de matí i pels carrers no hi havia ningú.

Ara, anant a allò que realment ens interessa els diré, estimats lectors, que el nostre estimat equip, no només va marcar el seu primer gol fora de casa, sinó que junt amb això, es va emportat els tres punts contra un equip que ocupava els primers llocs de la classificació. Això ens ha de donar una important injecció de moral que ha de fer que l’equip ocupe el lloc que es mereix. Guillermo va ser l’autor d’un gran gol que va deixar a tots bocabadats.

Aquest diumenge, a partir de les quatre i mitja ens visita el Puig, últim classificat, amb la qual cosa tots esperem una contundent victòria i no contemplem un altre resultat. Aquest partit s’ha de guanyar per tal de confirmar que el nostre equip es mereix estar als llocs de dalt de la classificació.

Així és El papa va vore que jugàvem contra un equip anomenat Huracán, i ràpidament es va posar a buscar-lo per l’internet. I el va trobar. I tant que el va trobar. Ni més ni menys que el Huracán Football Club, de la bonica ciutat de Montevideo, al barri Paso de la Arena.

Isabel Balaguer segueix líder

text VICENT FERRER foto CCDB

Isabel Balaguer segueix líder de la Comunitat Valenciana en ciclocròs després de les proves disputades a Aldaia i Bunyol

Després de la disputa de la cinquena prova de la Challenge de ciclocròs de la Comunitat Valenciana, la benicarlanda Isabel Balaguer continua com a líder en la categoria femenina junior, després d'aconseguir

la victòria en el circuit d'Aldaia. L'altra fèmina, Mar López, es va classificar en sisena posició superant a l'esprint a una altra corredora. En la categoria de màster-50 José Julián Balaguer, va aconseguir un altre segon lloc consolidant la seua segona posició a la general. El circuit era curt, ràpid i amb zones molt tècniques on calia traçar molt fi per a no caure i anar ràpid.

El dimarts a Bunyol i el diumenge a Sueca es disputaren les pròximes proves del calendari regional.

De la mateixa manera, en la següent prova disputada dimarts a Bunyol, la sisena de la Challenge de ciclocròs de la Comunitat Valenciana, Isabel Balaguer, continuà com a líder en la categoria fèmines junior, en acabar en aquesta prova tercera. En la categoria de màster-50, José Julián Balaguer, va finalitzar en quarta posició i manté la segona posició a la general.

La cursa es va disputar sobre un circuit dur, amb zones molt tècniques, on calia tenir molt de "gas" en els trams de pujada, cosa que van marcar diferències molt grans.

El diumenge a Sueca, pròxima prova.

Drets lingüístics

7^é

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

CASTANYADA 2016 AL CP FRANCESC CATALÀ

text CP MESTRE FRANCESC CATALÀ

Entre dijous 27 i divendres 28 d'octubre el Col·legi Públic Mestre Francesc Català de Benicarló va celebrar la tradicional festa de la Castanyada.

Dijous Per la vesprada els alumnes de sisè es van dedicar a tallar les castanyes que ens porta tradicionalment l'Ajuntament de Benicarló a través de la Regidoria d'Obres i Serveis. Dijous de bon matí els alumnes, des dels més menuts fins als de quart, van elaborar els panellets amb l'ajuda de moltes mares i pares, que posteriorment van ser les encarregades de portar-los al forn de Montse per coure'ls. Per la vesprada els alumnes de sisè es van dedicar a tallar les castanyes que ens porta tots els anys l'Ajuntament de Benicarló. Divendres a partir del mig dia es van començar a torrar les castanyes amb la castanyera de l'escola, quedant-se tot el professorat a dinar al mateix col·legi. Per la vesprada els alumnes de sisè van disfressar-se

de castanyeres i castanyers per repartir per les classes les castanyes calentetes, posant-ne un bon grapat a les paperines que cada alumne s'havia preparat. La festa va concloure repartint també castanyes als antics alumnes que ens visiten sempre per aquesta festa.

ENTREVISTA AMB PILAR VILLACAMPA

text NAT LIA SANZ

Pilar Villacampa va deixar el seu Benicarló natal a l'abril de 2014. La concessió d'una beca postdoctoral va tenir la culpa del seu trasllat a Londres, on resideix en l'actualitat.

“Em vaig traslladar per treball, per incorporar-me a l'University College of London, on em dedico a la recerca biomèdica”, explica. Ho va fer amb el seu marit, que l'acompanya en aquesta aventura anglesa. Ràpidament es van adaptar a la vida a la Gran Bretanya perquè, com explica, “a casa mantenim menú i horari espanyol. I de seguida comprarem les bicis, que van ajudar molt a explorar la ciutat i fer-la més nostra”. Però a més, com sosté, “viure a Londres possiblement té poc que veure amb la resta del Regne Unit. És una ciutat multicultural que mai s'acaba, sempre hi ha un festival de carrer o un mercat nou que descobrir. I et permet conèixer gent de tots els llocs de món. Però al mateix temps, manté el seu caràcter i la seua història sempre present”. Carrers i racons que han anat desvetllant els seus secrets a aquesta jove benicarlanda, encantada de viure a Londres. Les seues dificultats d'adaptació van aparèixer en l'àmbit laboral “perquè es treballa de manera molt més individual i jo no estava acostumada. Per sort els companys em van ajudar molt”.

A Pilar quan se li pregunta què és el que més troba a faltar d'Espanya, ho té clar: “família i amics, la muntanya, la platja, la calor de l'estiu... I els callos i la sèpia!”. Les noves tecnologies s'encarreguen de posar-la en contacte amb els primers. La resta, només pot satisfer-ho quan pot traslladar-se a Espanya. El de transportar sèpies al Regne Unit encara no ho ha inventat ningú. El temps lliure que li deixa el seu treball el dedica a gaudir del seu entorn, tant cultural com a natural. “Aquí, encara que sembla mentida pel clima, es fan moltes més coses al carrer. Mercat ambulant i parc, sol ser el pla

molts caps de setmana”, detalla. Al seu al voltant, tot un país per descobrir ja que “hi ha molts llocs interessants que visitar a menys de dues hores de Londres: Oxford, Cambridge, Canterbury, etc”. No s'han quedat enrere en la seua llista de visites, parcs naturals com Lake District o South Downs, i fins i tot els de Escòcia i Gal·les. Satisfà d'aquesta manera la falta de les seues estimades muntanyes, un lloc on passa moltes hores de caminades en el seu Benicarló natal. Però malgrat les dificultats, Pilar ho té clar. No dubtaria a repetir l'experiència, donades les satisfaccions que li ha reportat.

